

Категорія справи № 759/1382/19: Цивільні справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження;
Справи у спорах, що виникають із сімейних відносин, з них.

Надіслано судом: не визначено. Зареєстровано: 05.07.2020. Оприлюднено: 07.07.2020.

Дата набрання законної сили: 24.06.2020

Номер судового провадження: не визначено

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

Справа №759/1382/19

Апеляційне провадження

№ 22-

ц/824/4890/2020

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

24 червня 2020 року колегія суддів судової палати з розгляду цивільних справ Київського апеляційного суду у складі:

судді-доповідача	Рейнарт І.М.
суддів	Кирилюк Г.М., Семенюк Т.А.
при секретарі	Коліснику В.С.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в місті Києві у режимі відеоконференції цивільну справу за апеляційною скаргою ОСОБА_1 на рішення Святошинського районного суду міста Києва від 17 грудня 2019 року (суддя Журибеда О.М.) у цивільній справі за позовом ОСОБА_2 до ОСОБА_1 , треті особи: служба у справах дітей Святошинської районної в місті Києві державної адміністрації, служба у справах дітей Бердянської міської ради Запорізької області про усунення перешкод у спілкуванні та вихованні дитини, визначення способу участі у вихованні та спілкуванні з дитиною,

встановила:

у січні 2019р. позивач звернувся до суду з позовом про усунення перешкод у спілкуванні та вихованні його сина ОСОБА_3 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , визначення способів участі у вихованні та спілкуванні з дитиною, шляхом встановлення зустрічей з дитиною за його місцем проживання щопонеділка, щосередини та кожен другу суботу місяця з 14 год. 00 хв. по 20 год. 00 хв.; встановлення можливості його спільного відпочинку з сином один тиждень влітку, під час відпустки батька без присутності або у присутності матері дитини; один календарний тиждень в зимовий період; можливості відвідування разом з дитиною секцій, гуртків та розважальних заходів за домовленістю між батьками, можливості спілкування та зустрічей із сином незалежно від його віку та встановленого судом графіку протягом п'яти годин у святкові дні: День народження сина (30 травня), День народження батька (ІНФОРМАЦІЯ_2), Новий рік (1 січня), Різдво Христове (7 січня), Пасха (Великдень), Трійця, з урахуванням обставин, які можуть виникнути; можливості у період хвороби безперешкодного відвідування дитини за місцем її фактичного перебування; можливості цілодобового спілкування із сином засобами телефонного та електронного зв'язку.

Мотивуючи позовні вимоги, позивач зазначав, що вони з відповідачем перебували у зареєстрованому шлюбі, мають сина ОСОБА_3 , ІНФОРМАЦІЯ_1 .

Позивач стверджував, що 8 листопада 2018 року без його відома та дозволу відповідач забрала дитину з місця спільного проживання у м. Києві та переїхала до своїх батьків у м. Бердянськ, після чого звернулася до суду з позовом про розірвання шлюбу та з цього часу перешкоджає його спілкуванню з сином, що порушує не тільки його права як батька, а в першу чергу суперечить інтересам дитини.

Рішенням Святошинського районного суду міста Києва від 17 грудня 2019 року

позов задоволено. Усунуто ОСОБА_2 перешкоди у спілкуванні та вихованні дитини, шляхом зобов'язання ОСОБА_1 не чинити перешкод ОСОБА_2 у спілкуванні та вихованні дитини ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_1. Визначено ОСОБА_2 наступні способи участі у вихованні та спілкуванні з сином ОСОБА_3, шляхом встановлення зустрічей з дитиною за місцем проживання батька:

- перша п'ятниця з 17 год. 30 хв. до суботи 20 год. 30 хв.;
- друга неділя з 10 год. 00 хв. до понеділка 08 год. 30 хв.;
- третя субота з 10 год. 00 хв. до неділі 20 год. 30 хв.;
- четверта п'ятниця з 17 год. 30 хв. до суботи 20 год. 30 хв.;
- перша половина усіх навчальних канікул дитини;
- 30 днів спільного відпочинку в зимовий період;
- 30 днів спільного відпочинку в літній період;
- у непарні роки Новий рік (31 грудня) з 20 год. 00 хв. напередодні свята до 19 год. 00 хв. наступного дня після свята;
- у парні роки Новий рік (1 січня) з 15 год. 00 хв. до 20 год. 00 хв. наступного дня;
- у парні роки 30 травня (день народження дитини) з 14 год. 00 хв. до 21 год. 00 хв. наступного дня;
- у непарні роки 30 травня (день народження дитини) з 18 год. 00 хв. до 15 год. 00 хв. наступного дня;
- щороку день народження батька (ІНФОРМАЦІЯ_2), день батька (третя неділя червня щороку), день захисника України (14 жовтня), католицька Пасха, католицьке Різдво (25 грудня) з 18 год. 00 хв. напередодні свята до 08 год. 30 хв. наступного дня після свята.

Зобов'язано ОСОБА_1 передавати батькові ОСОБА_2 малолітнього ОСОБА_3 у визначених судом місці, дні та часи побачень.

Зобов'язано ОСОБА_2 повертати ОСОБА_1 малолітнього ОСОБА_3 після закінчення часів та днів батька, визначених рішенням.

У поданій апеляційній скарзі ОСОБА_1 просить рішення суду скасувати, ухвалити нове рішення, яким відмовити у задоволенні позову у повному обсязі.

Відповідач посилається на неповне з'ясування судом обставин, що мають значення для справи, оскільки суд не врахував тієї обставини, що вона не чинить позивачу перешкод у спілкуванні з дитиною, а її переїзд з м. Києва до м. Бердянська не свідчить про це, а є лише вимушеною мірою у зв'язку із відсутністю коштів на проживання у м. Києві.

Також відповідач вважає, що суд, визначаючи дні та часи побачень батька з сином, не врахував інтереси дитини, його вік, оскільки для побачень з батьком з м. Бердянська до м. Києва необхідно тривалий час їхати поїздом, що для маленької дитини буде дуже важко, що зимові канікули тривають близько 14 днів, тому буде неможливо виконати рішення суду та надати дитину батьку для тридцятиденного спільного відпочинку взимку, так як це призведе до пропуску шкільних занять, встановлений графік зустрічей з батьком порушує режим дня та навчання дитини.

Крім того, відповідач посилається на те, що судом не з'ясовано її фінансову можливість привозити дитину до м. Києва у визначені судом дні.

Відповідач стверджує, що суд вийшов за межі позовних вимог, так як визначений судом графік зустрічей та відпочинку батька з сином, не ґрунтується на заявлених позовних вимогах, і суд безпідставно не прийняв до уваги висновок органу опіки та піклування Бердянської міської ради Запорізької області.

Відзив на апеляційну скаргу не подано.

Треті особи, будучи належним чином повідомленими про день та час розгляду апеляційної скарги, своїх представників у судові засідання не направили, служба у справах дітей Святошинської районної в місті Києві державної адміністрації направила клопотання про розгляд справи за відсутності їх представника, служба у справах дітей Бердянської міської ради Запорізької області просила розглянути справу у відсутність їх представника та врахувати висновок органу опіки та піклування від 3 грудня 2019р. в частині визначення графіку зустрічей позивача з сином.

Колегія суддів, заслухавши суддю-доповідача, пояснення ОСОБА_1 та її представника - адвоката Демидко І.В. (у режимі відеоконференції), які підтримали апеляційну скаргу, пояснення ОСОБА_2 та його представника - адвоката Незвиського Д.Я., які просили залишити рішення суду без змін, вивчивши матеріали справи та обговоривши доводи апеляційної скарги, вважає, що вона підлягає частковому задоволенню, виходячи з наступного.

Судом встановлено і матеріалами справи підтверджено, що сторони є батьками ОСОБА_3 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , який на час подання позовної заяви та розгляду справи судом проживає разом з матір'ю у м. Бердянську Запорізької області.

Рішенням Голосіївського районного суду м. Києва від 27 березня 2019 року шлюб сторін розірвано.

Висновком органу опіки та піклування Святошинської районної в місті Києві державної адміністрації № 107-40/7490 від 25 вересня 2019р. запропонований графік спілкування ОСОБА_2 з сином ОСОБА_3 за місцем проживання батька:

- перший вівторок з 19 год. 00 хв. до середи 09 год. 30 хв.;
- перша п'ятниця з 17 год. 30 хв. до суботи 20 год. 30 хв.;
- другий понеділок з 19 год. 00 хв. до вівторка 09 год. 30 хв.;
- друга неділя з 10 год. 00 хв. до понеділка 08 год. 30 хв.;
- третій вівторок з 19 год. 00 хв. до середи 09 год. 30 хв.;
- третя субота з 10 год. 00 хв. до неділі 20 год. 30 хв.;
- четвертий вівторок з 19 год. 00 хв. до середи 09 год. 30 хв.;
- четверта п'ятниця з 17 год. 30 хв. до суботи 20 год. 30 хв.;
- перша половина усіх навчальних канікул дитини;
- 30 днів спільного відпочинку в зимовий період;
- 30 днів спільного відпочинку в літній період;
- у непарні роки Новий рік (31 грудня) з 20 год. 00 хв. напередодні свята до 19 год. 00 хв. наступного дня після свята;
- у парні роки Новий рік (1 січня) з 15 год. 00 хв. до 20 год. 00 хв. наступного дня;
- у парні роки 30 травня (день народження дитини) з 14 год. 00 хв. до 21 год. 00 хв. наступного дня;
- у непарні роки 30 травня (день народження дитини) з 18 год. 00 хв. до 15 год. 00 хв. наступного дня;

- щороку день народження батька (ІНФОРМАЦІЯ_2), день батька (третя неділя червня щороку), день захисника України (14 жовтня), католицька Пасха, католицьке Різдво (25 грудня) з 18 год. 00 хв. напередодні свята до 08 год. 30 хв. наступного дня після свята (с.с.186-188 т.1).

Висновком органу опіки та піклування виконавчого комітету Бердянської міської ради Запорізької області № 01-2736/47-1 від 3 грудня 2019 року запропоновано ОСОБА_2 час для особистого спілкування з сином ОСОБА_3 , з урахуванням стану здоров'я дитини, кожної першої та третьої суботи та неділі місяця з 9 години 30 хвилин суботи до 19 години 30 хвилин неділі (с.с.118-121 т.2).

Задовольняючи позовні вимоги, суд першої інстанції виходив з того, що між

сторонами склалися конфліктні відносини, що не є підставою для обмеження участі батька у вихованні дитини. Визначаючи дні, часи та місце спілкування батька з малолітнім сином, суд першої інстанції врахував висновок органу опіки та піклування Святошинської районної в місті Києві державної адміністрації від 25 вересня 2019р. та вважав, що такий графік спілкування батька з сином відповідає інтересам дитини та його віку.

Проте, повністю погодитися з таким висновком суду першої інстанції колегія суддів не може з таких підстав.

Завданням цивільного судочинства є справедливий, неупереджений та своєчасний розгляд і вирішення цивільних справ з метою ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб, інтересів держави (частина перша статті 2 ЦПК України).

Згідно з частинами першою, другою та п'ятою статті 263 ЦПК України судові рішення повинно ґрунтуватися на засадах верховенства права, бути законним і обґрунтованим.

Законним є рішення, ухвалене судом відповідно до норм матеріального права із дотриманням норм процесуального права.

Обґрунтованим є рішення, ухвалене на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин, на які сторони посилаються як на підставу своїх вимог і заперечень, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні.

Зазначеним вимогам закону рішення суду першої інстанції не відповідає.

Згідно з ст. 3 Конвенції ООН "Про права дитини" від 20 листопада 1989 року, ратифікованою Постановою ВР України від 27.02.91 р. N 798-ХІІ, в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питаннями соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини.

Частиною 3 статті 9 вказаної Конвенції визначено право дитини, яка розлучається з одним чи обома батьками, підтримувати на регулярній основі особисті відносини і прямі контакти з обома батьками, за винятком випадків, коли це суперечить найкращим інтересам дитини, а у статті 18 даної Конвенції зазначено, що батьки несуть основну відповідальність за виховання і розвиток дитини. Найкращі інтереси дитини є предметом їх основного піклування.

У статті 4 Конвенції «Про контакт з дітьми» від 15 травня 2003р., яка ратифікована Україною Законом № 166-V від 20.09.2006р. та набрала чинності для України з 1 квітня 2007р., зазначено, що дитина та її батьки мають право встановлювати й підтримувати регулярний контакт один з одним. Такий контакт може бути обмежений або заборонений лише тоді, коли це необхідно в найвищих інтересах дитини.

Статтями 15, 16 Закону України «Про охорону дитинства» передбачено, що дитина, яка проживає окремо від батьків або одного з них, має право на підтримання з ними регулярних особистих стосунків і прямих контактів.

Батьки, які проживають окремо від дитини, зобов'язані брати участь у її вихованні і мають право спілкуватися з нею, якщо судом визнано, що таке спілкування не перешкоджатиме нормальному вихованню дитини

Питання взаємовідносин між батьками та дитиною також регулюються нормами Сімейного кодексу України, зокрема статтями 141, 151, 153, 157-159, якими передбачено, що мати, батько мають рівні права та обов'язки щодо дитини, незалежно від того, чи перебували вони у шлюбі між собою. Проживання їх окремо від дитини не впливає на обсяг їхніх прав і не звільняє від обов'язків щодо дитини. Мати, батько та

дитина мають право на безперешкодне спілкування між собою, крім випадків, коли таке право обмежене законом. Той із батьків, хто проживає окремо від дитини, зобов'язаний брати участь у її вихованні і має право на особисте спілкування з нею. Той із батьків, із ким проживає дитина, не має права перешкоджати іншому спілкуватися з дитиною та брати участь у її вихованні.

Виходячи з права того із батьків, який проживає окремо від дитини, на спілкування з нею, а також з необхідності захисту прав та інтересів неповнолітнього при спілкуванні із цим батьком (матір'ю), суд у своєму рішенні визначає порядок такого спілкування (час, місце, тривалість спілкування тощо), з урахуванням обставин кожної конкретної справи.

Звертаючись до суду з даним позовом, позивач посилався на те, що відповідач чинить йому перешкоди у спілкуванні з сином та у зустрічах з ним.

Разом з цим, до позовної заяви не було надано жодного доказу у підтвердження вказаних посилань.

У порушення вимог ст.263 та 265 ЦПК України суд у рішенні не навів обґрунтування задоволення позовних вимог про усунення ОСОБА_2 перешкод у спілкуванні та вихованні його сина та не давав оцінку доводам позивача та відповідача в цій частині.

При цьому суд не врахував, що сторони спільно проживали до 8 листопада 2018 року, а з даним позовом позивач звернувся до суду 22 січня 2019 року, не додавши до позовної заяви жодного доказу у підтвердження того, що відповідач чинить йому перешкоди у спілкуванні з сином. У подальшому позивачем також не було надано суду доказів, що до звернення до суду відповідач чинила йому перешкоди у спілкуванні з сином.

Під час судового розгляду з пояснень сторін встановлено, що двічі на місяць і більше батько приїжджає до сина у м. Бердянськ, де без перешкод з ним спілкується. Також позивач має можливість зустрічатися, спілкуватися та проводити з сином час і у дні його народження.

Наявні у матеріалах справи документи про звернення позивача до органів поліції м. Бердянська з приводу здійснення ОСОБА_1 йому перешкод у спілкуванні з сином, свідчать, що такі звернення почалися 1 червня 2019 року, тобто після подання ОСОБА_2 даної позовної заяви та під час проведення судового розгляду.

Частиною 1 статті 81 ЦПК України передбачено, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

Відповідно до ч. 1 ст. 77 ЦПК України належними є докази, які містять інформацію щодо предмета доказування.

Частиною 2 статті 78 ЦПК України встановлено, що обставини справи, які за законом мають бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування.

Оцінюючи надані позивачем докази у підтвердження чинення йому перешкод у спілкуванні з сином, колегія суддів вважає, що зазначені посилання позивача належними та допустимими доказами не підтверджені, а відтак правових підстав для задоволення вказаних позовних вимог суд першої інстанції не мав.

У статті 18 СК України визначено, що кожен учасник сімейних відносин, який досяг чотирнадцяти років, має право на безпосереднє звернення до суду за захистом свого права або інтересу. Суд застосовує способи захисту, які встановлені законом або домовленістю (договором) сторін. Способами захисту сімейних прав та інтересів, зокрема, є встановлення правовідношення; зміна правовідношення.

За заявою матері, батька дитини орган опіки та піклування визначає способи участі

у вихованні дитини та спілкуванні з нею того з батьків, хто проживає окремо від неї. Рішення про це орган опіки та піклування постановляє на підставі вивчення умов життя батьків, їхнього ставлення до дитини, інших обставин, що мають істотне значення (частина перша статті 158 СК України).

Відповідно до частини другої статті 159 СК України суд визначає способи участі одного з батьків у вихованні дитини (періодичні чи систематичні побачення, можливість спільного відпочинку, відвідування дитиною місця його проживання тощо), місце та час їхнього спілкування. В окремих випадках, якщо це викликано інтересами дитини, суд може обумовити побачення з дитиною присутністю іншої особи.

Тлумачення зазначених норм дозволяє зробити висновок, що будь-хто із батьків може звернутися до органу опіки та піклування для визначення способу участі у вихованні дитини та спілкуванні з нею того з батьків, хто проживає окремо від неї. У разі наявності спору про способи участі одного з батьків у вихованні дитини, зокрема, якщо орган опіки та піклування не визначив способу участі у вихованні дитини та спілкуванні з нею, не виключається вирішення такого спору в судовому порядку незалежно від того, хто з батьків звертається з позовом (той, хто проживає з дитиною, чи той, хто проживає окремо) і визначення способу участі у вихованні дитини та спілкуванні з нею того з батьків, хто проживає окремо від неї, що є ефективним способом захисту та не суперечить закону.

До подачі даної позовної заяви до суду ОСОБА_2 не звертався до органу опіки та піклування для визначення способу його участі у вихованні сина. Разом з цим, це не виключає можливості вирішення даного спору, враховуючи, що під час судового розгляду встановлено, що позивач бажає зустрічатися з сином за своїм місцем проживання у м. Києві і кожного тижня.

Відповідно до частин четвертої та п'ятої статті 19 СК України при розгляді судом спорів щодо участі одного з батьків у вихованні дитини обов'язковою є участь органу опіки та піклування, представленого належною юридичною особою. Орган опіки та піклування подає суду письмовий висновок щодо розв'язання спору на підставі відомостей, одержаних у результаті обстеження умов проживання дитини, батьків, інших осіб, які бажають проживати з дитиною, брати участь у її вихованні, а також на підставі інших документів, які стосуються справи.

Суд може не погодитися з висновком органу опіки та піклування, якщо він є недостатньо обґрунтованим, суперечить інтересам дитини (ч. 6 ст. 19 СК).

Визначаючи способи участі ОСОБА_2 у вихованні та спілкуванні з сином, суд першої інстанції погодився з висновком органу опіки та піклування Святошинської районної в місті Києві державної адміністрації, не взявши до уваги висновок органу опіки та піклування Бердянської міської ради.

При цьому, суд першої інстанції не навів обґрунтування причин, з яких не погодився з висновком органу опіки та піклування Бердянської міської ради.

Судом встановлено, що малолітній син сторін на час вирішення спору проживає разом з матір'ю у м. Бердянськ, як пояснив позивач під час апеляційного розгляду, час проїзду потягом з м. Бердянська до м. Києва становить 17 годин, а відтак встановлення способу участі батька, який проживає у м. Києві, у спілкуванні з сином кожного тижня та зобов'язання ОСОБА_1 передавати дитину батьку за місцем проживання батька, не відповідає інтересам малолітньої дитини, яка повинна для зустрічі з батьком кожного тижня приїжджати до м. Києва, а після закінчення зустрічі повертатися до м. Бердянська, проводячи у потягах 34 години.

Доводи позивача про те, що відповідач неправомірно змінила місце проживання сина, переїхавши до своїх батьків у м. Бердянськ, колегія суддів відхиляє, так як вказані

обставини не були предметом судового розгляду і при вирішенні даного спору необхідно враховувати ті фактичні обставини, які існують на час вирішення спору.

Європейський суд з прав людини зауважує, що між інтересами дитини та інтересами батьків повинна існувати справедлива рівновага і, дотримуючись такої рівноваги, особлива увага має бути до найважливіших інтересів дитини, які за своєю природою та важливістю мають переважати над інтересами батьків. (HUNT v. UKRAINE, № 31111/04, § 54, ЄСПЛ, від 07 грудня 2006 року). При визначенні основних інтересів дитини у кожному конкретному випадку необхідно враховувати дві умови: по-перше, у якнайкращих інтересах дитини буде збереження її зв'язків із сім'єю, крім випадків, коли сім'я виявляється

особливо непридатною або явно неблагополучною; по-друге, у якнайкращих інтересах дитини буде забезпечення її розвитку у безпечному, спокійному та стійкому середовищі, що не є неблагополучним (МАМСНUR v. UKRAINE, № 10383/09, § 100, ЄСПЛ, від 16 липня 2015 року).

Колегія суддів вважає, що висновок органу опіки та піклування Святошинської районної в місті Києві державної адміністрації суперечить інтересам дитини та є не обґрунтованим, а відтак не може з ним погодитися при вирішенні даного спору.

Висновок органу опіки та піклування Бердянської міської ради є обґрунтованим, при його наданні враховано, що малолітня дитина на даний час проживає у м. Бердянську, почала відвідувати дитячий садок, вік дитини, яка потребує додаткового денного сну, батько має можливість спілкуватися з сином у будь який час і протягом декількох днів, проти чого не заперечувала відповідач, тому колегія суддів з ним погоджується.

Разом з цим, колегія суддів вважає за необхідне зазначити, що визначений судом спосіб участі батька у вихованні та спілкуванні з сином, не є остаточним і не змінним.

Судом встановлено, що відповідач працює у Київській місцевій прокуратурі, на даний час перебуває у відпустці по догляду за дитиною, тому проживає у м. Бердянську, а відтак, після повернення на роботу до м. Києва та проживання сина сторін у м. Києві, з урахуванням вікових змін дитини, його розвитку та потреб, відношення до батька, ОСОБА_2 не позбавлений права в майбутньому змінити встановлений судом спосіб участі у вихованні малолітньої дитини, що буде відповідати, насамперед, інтересам дитини.

Виходячи з викладеного. колегія суддів вважає необхідним змінити визначений судом першої інстанції спосіб участі позивача у спілкуванні та вихованні сина, враховуючи проживання дитини у м. Бердянську, а батька - у м. Києві, та визначити місцем зустрічей - місто, де проживає дитина.

Оскільки під час судового розгляду не було встановлено, що відповідач заперечує проти зустрічей батька та сина у разі попереднього погодження з нею такої зустрічі, колегія суддів вважає, що позивач не позбавлений можливості спілкуватися з сином, як у дні його та свого народження, так і на свята.

Згідно ч. 1 ст. 376 ЦПК України підставами для скасування судового рішення повністю або частково та ухвалення нового рішення у відповідній частині або зміни судового рішення є: 1) неповне з'ясування обставин, що мають значення для справи; 2) недоведеність обставин, що мають значення для справи, які суд першої інстанції визнав встановленими; 3) невідповідність висновків, викладених у рішенні суду першої інстанції, обставинам справи; 4) порушення норм процесуального права або неправильне застосування норм матеріального права.

Судом першої інстанції не повно встановлені обставини справи, висновки суду не відповідають обставинам справи та наданим доказам, тому колегія суддів вважає, що рішення суду підлягає скасуванню в частині задоволення позову про усунення перешкод у спілкуванні та вихованні дитини з ухваленням в цій частині нового судового рішення про відмову у задоволенні зазначених позовних вимог, та зміні в частині визначення способу

участі позивача у вихованні та спілкуванні з сином.

Керуючись статтями 367, 374, 376, 381-383 ЦПК України, колегія суддів

постановила:

апеляційну скаргу ОСОБА_1 задовольнити частково.

Рішення Святошинського районного суду міста Києва від 17 грудня 2019 року в частині задоволення позову про усунення ОСОБА_2 перешкоди у спілкуванні та вихованні дитини, шляхом зобов'язання ОСОБА_1 не чинити перешкод ОСОБА_2 у спілкуванні та вихованні дитини ОСОБА_3 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , скасувати, ухваливши в цій частині нове судове рішення про відмову у задоволенні зазначених позовних вимог.

Рішення Святошинського районного суду міста Києва від 17 грудня 2019 року змінити в частині визначення способу участі батька ОСОБА_2 у вихованні та спілкуванні з сином.

Визначити ОСОБА_2 спосіб участі у вихованні та спілкуванні з сином ОСОБА_3 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , кожної першої та третьої суботи та неділі місяця з 11:00 години суботи до 19 години 30 хвилин неділі.

В іншій частині рішення суду залишити без змін.

Постанова набирає законної сили з моменту прийняття, може бути оскаржена до Верховного Суду протягом тридцяти днів з дня складання повного судового рішення.

Повний текст постанови складено 2 липня 2020 року.

Суддя-доповідач

І.М. Рейнарт

Судді

Г.М. Кирилюк

Т.А. Семенюк